בס"ד "הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **כ"ח** ב**אלול** תשס"א (**16** בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

ושים חלקנו עמהם... {תפילת שמונה-עשרה}

הימים הנוראים עומדים בפתח. ימי ראש השנה, עשרת ימי תשובה שבהם שוב ושוב אנו פונים אל ה' והוא אלינו במאמץ להתקרב זה לזה, יום הכפורים- יום כפרה לכל העם על עוונותינו שבין אדם למקום, וכלה בהושענא רבא בחג הסוכות - חג שכולו שמחה, בו אנו שמחים בכך שמקיימים את המצוות שבין אדם למקום עם אלה שבין אדם לחברו כאחד, ברוח של בנייה... כל אלה דורשים הכנה לפני- כן. וימי ההכנה הם ימי אלול, החודש של רחמים וסליחות, החודש האחרון של השנה, חודש חשבון- הנפש.

בהסתכלות אל השנה החולפת, הפסוק: "מאת ה' היתה זאת, היא נפלאת בעינינו" [תהלים **קי"ח** 23] מתאר את רגשותינו אודות כל האירועים – הקשים והקשים יותר בשילוב עם הטובים והטובים יותר. פסוק זה גם נותן ביטוי להרגשה ההולכת וגוברת כי "הכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים." וכי אין לנו שליטה רבה על המתרחש.

נכון – יש יריות בכביש.

נכון – יהודים נרצחים כמעט בכל מקום שהוא, ופיגוע יש כמעט כל יום.

- - אך עדיין חייבים לחיות – לאכול, ללמוד, לנסוע...

נכון – מגדלי "התאומים" פוצצו וקרסו, ואיתם נרצחו אין-ספור בני-אדם ביניהם הרבה יהודים, (ה' ירחם!)

- - האם לא ימשיכו אנשים שם גם הם לחיות, לעבוד, לנסוע – ואף לגור, בבניינים גבוהים!

האם המצב הוא של "זה מה שיש, ואין לי מה לעשות"? האמנם אין בידינו מעשה שיוכל להועיל?

הבה נראה מה שכותב הרמב"ם בתחילת "הלכות תענית":

=מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבא על הצבור, שנאמר: [במדבר **י'** 9] "על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות", כלומר כל דבר שייצר לכם כגון בַצורת וְדֶבֶר וארבֶה וכיוצא בהן זַעקו עליהן והריעו. ודבר זה מדרכי התשובה הוא, שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן ככתוב: [ירמיהו **ה'** 25] "עונותיכם הטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם", וזה הוא שיגרום להסיר הצרה מעליהם.

{דוגמא לכך רואים בהנחיית אסתר המלכה למרדכי בשעת השמד בגלל הגזירה של המן ואחשוורוש: "לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עליי..." [מגילת אסתר **ד'** 16] וגם כתוב בתפילת 'מוסף' של הימים הנוראים:

"ותשובה ותפילה וצדקה מעבירין את רוע הגזירה."}

אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו: דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להידבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה: [ויקרא **כ"ו** 27-28] "...והלכתם עמי בקֶרי. והלכתי עמכם בחמת-קֶרי...", כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו אם תאמרו שהוא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי.=

"...עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)

בס"ד "הדף היומי לתולדותנו"

יום **א'**, **כ"ח** ב**אלול** תשס"א (**16** בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עוד כותב הרמב"ם בהלכות תשובה [פרק ג הלכה א]:
כל אחד ואחד מבני האדם יש לו זכויות ועוונות; מי שזכויותיו יתירות על עוונותיו צדיק, ומי שעוונותיו יתירות על זכויותיו רשע, מחצה למחצה בינוני; וכן המדינה - אם היו זכויות כל יושביה מרובות על עוונותיהן הרי זו צדקת, ואם היו עוונותיהם מרובין הרי זו רשעה, וכן כל העולם כולו. ובהמשך- [פרק ג הלכה ד]:
לפיכך צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כולה כאילו חֶציו זכאי וחֶציו חייב, וכן כל העולם חציו זכאי וחציו חייב, חָטָא חטא אחד הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף חובה, וגרם לו השחתה; עָשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה והצלה, שנאמר: "...**וצדיק יסוד עולם**" [משלי י' 25]

האם יש מעשה מֵעֵבר לצום ותפילה שיוכל לעזור לנו 'לשנות כיוון'?
אילו הייתי יודע כי המעשה האחד שאני עומד לעשות היה יכול להכריע את כל העולם לכף זכות, לא הייתי רץ לעשותו?

ובכן, כדי לחדד נקודה זו ולתת לפחות מענה חלקי, דרך משל -
ה'פאזל' – שאנו אוהבים להשתעשע בו – בנוי הוא ממספר רב של חתיכות. חתיכות מכל מיני צורות וגדלים וגם צבעים שונים. ואף אם יש שתיים או יותר בעלות אותה צורה ואותם צבעים, הריהם צריכים להימצא במקומות שונים בתמונה הסופית. כל חתיכה וחתיכה שונה היא זו מזו – או בגודלה או בצורתה או בצבעה או במיקומה. והפאזל – כדי להשלים אותה – יש לשבץ כל חתיכה וחתיכה במקום שלה. כל אחת בת תפקיד אחד. כפי שכותב קוהלת [פרק ג' 1]: "**לכל זמן, ועת לכל חפץ תחת השמיים.**" וכן, בפרקי אבות [ד' ג']: "אין לך אדם שאין לו שעה ואין לך דבר שאין לו מקום." [מבוסס על דבריו של הרב ישראל הס זצ"ל בספרו: "אמונה לדור התהיה"]
והנמשל הוא **עם ישראל**.
כל אחד מאיתנו שונה זה מזה. שוני זה אינו קללה, אלא ברכה. אילו היינו מתארים לעצמינו שבעיר אחת כל בעלי המקצוע היו אינסטלטורים לדוגמא או פרופסורים לכימיה, איזו מן חברה זאת תהיה? כמו הפאזל שבו כל החתיכות הן מרובעות או עגולות...!

אלא, השוני בינינו הוא הוא שמאפשר את החיבור בינינו. גם לא עלינו לגמור את כל מלאכת ההרכבה אלא לחפש דרכי חיבור רק לאלה שהם הקרובים ביותר אלינו. ואם כל אחד ואחד יתחזק במעשה הזה – של חיבור אחד לשני – אזי ההרכבה נעשית מעצמה!

בברכת כתיבה וחתימה טובה לכם, לכל ב"י ולכל בית ישראל,
במפלגה לחיזוק והרחבת הקשר בינינו,
שנה טובה ומתוקה!

[בע"ה הדף יתחדש ביום ה', צום גדליה]

"...**עת צרה היא ליעקב וממנה יוושע.**" [ירמיה ל' 7]
יום נעים, בציפיה לישועה!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 - 08 (מרדכי)